

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: M.Alexei)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Pahopol, O.Cojocaru, R.Pulbere)

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Autocomerț-Service”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Autocomerț-Service” împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 26 noiembrie 2019 Societatea pe Acțiuni „Autocomerț-Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării dreptului Societății pe Acțiuni „Autocomerț-Service” la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3-366/08 din 03.12.2008 emisă de Curtea de Apel Chișinău în perioada 19.03.2009 – 28.10.2019; repararea prejudiciului material cauzat în mărime totală de 15 116 522,25 lei, derivat din încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3-366/08 din 03.12.2008 emisă de Curtea de Apel Chișinău și care se constituie din 5 432 913, 00 lei - valoarea obiectului neexecutării, 9 683 609, 25 lei dobânda de întârziere pentru perioada 19.03.2009-28.10.2019; încasarea prejudiciului moral cauzat reclamantului SA „Autocomerț-Service” ca urmare a încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3-366/08 din 03.12.2008 emisă de Curtea de Apel Chișinău în mărime de 6 300 euro echivalentul în lei moldovenești la data executării hotărârii judecătorești, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 24 februarie 2009 la Oficiul de executare Centru a parvenit spre executare silită documentul executoriu nr. 3366/08 din 03.12.2008 emis de Curtea de Apel Chișinău, prin care Primăria municipiului Chișinău s-a obligat să întocmească contractul de vânzare-cumpărare a terenului

afereant imobilelor privatizate din XXXXX cu suprafața de 1,27 ha, la prețul normativ în baza Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului din 25.07.1997, în vigoare la data depunerii cererilor de cumpărare a terenurilor, să elibereze Titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren, să completeze borderoul de calcul a prețului de vânzare cumpărare a terenului afereant menționat reieșind din prețul normativ al pământului, s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să emită actul administrativ prin care să dispună transmiterea în proprietate private SA „Autocomerț-Service” a terenului indicat.

La 03 martie 2009 Oficiul de executate Centru a înregistrat în cancelaria Primăriei mun.Chișinău încheierea nr.12-685/09 privind primirea spre executare a documentului executoriu identificat, intentarea procedurii de executare și stabilirea termenului de executare benevolă a hotărârii judecătorești. Ulterior, ca urmare a comportamentului inactiv manifestat de către debitori, la data de 25.08.2010, executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a înregistrat la cancelaria Primăriei o cerere prin care a solicitat informarea despre măsurile întreprinse pe cazul dat.

La 22 octombrie 2010, reprezentantul SA „Autocomerț-Service” a solicitat executorului judecătoresc Ungureanu Oleg sancționarea persoanelor vinovate în neexecutarea documentului executoriu și la 03 noiembrie 2010 executorul judecătoresc a întocmit procesul verbal prin care a constatat că materialele privind executarea documentului executoriu (Proiectul deciziei Consiliul mun.Chișinău) au fost transmise la 23 iunie 2010 către șefa Direcției juridice a Primăriei mun.Chișinău, Diana Gurschi, și aceasta afirmă că proiectul de decizie este pregătit și va fi înaintat Consiliului spre votare la următoarea ședință, care va avea loc în a doua jumătate a lunii decembrie.

La data de 03 februarie 2011 executorul judecătoresc Oleg Ungureanu a întocmit un alt proces verbal prin care a constatat că materialele privind executarea documentului executoriu (Proiectul deciziei Consiliului mun.Chișinău) au fost transmise la 23 iunie 2010 către șefa Direcției juridice a Primăriei mun.Chișinău, Diana Gurschi și aceasta nu poate explica unde sunt materialele menționate.

La 07 februarie 2011 executorul judecătoresc a depus la Curtea de Apel Chișinău un demers privind aplicarea față de Gurschi Diana sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale.

În continuare, la 02 august 2012 executorul judecătoresc a înregistrat la Primăria mun.Chișinău încheierea nr. 026-12-685/2009 din 02 august 2012 prin care a dispus aplicarea sechestrului asupra lotului de pământ din XXXXX, aria lotului 1,27 ha și s-a interzis Primăriei mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău și subdiviziunilor acestora întocmirea actelor de repartitie, repartizare, vânzarea acestui bun imobil altor persoane decât creditorului urmăritor.

La aceeași dată de 02 august 2012, Viceprimarul Vlad Coteș a oferit un răspuns în conținutul căruia a indicat că la moment proiectul de decizie privind executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2008 se perfectează, după care va fi înaintată spre examinare și aprobare la una din ședințele Consiliului.

La data de 13 august 2012 de către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a fost recepționat un răspuns asemănător de la Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare, în conținutul căruia s-a indicat despre perfectarea proiectului de decizie privind privatizarea terenului afereant, coordonat de Direcția respectivă și remis spre avizare Direcției asistență juridică. După avizarea de către

Direcția sus-numită și examinarea proiectului de către comisiile de specialitate a Consiliului municipal Chișinău, problema abordată va fi supusă votului la una din ședințele Consiliului municipal Chișinău.

Ulterior, prin încheierea din 17 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea SA „Autocomerț-Service” privind schimbarea modului de executare a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3366/08 din 03 decembrie 2008 și s-a dispus transmiterea dreptului de proprietate asupra terenului aferent imobilelor privatizate din XXXXX cu suprafața de 1,27 ha la preț normativ reclamantului SA „Autocomerț-Service”.

În baza acestei încheieri Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a înregistrat la data de 17 aprilie 2013 în Registrul bunurilor imobile după SA „Autocomerț-Service” dreptul de proprietate asupra terenului aferent menționat, însă, prin decizia Colegiului civil al Curții Supreme de Justiție din 24 aprilie 2013 s-a admis recursul Primarului General al mun. Chișinău și a Consiliului mun. Chișinău, fiind casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 cu emiterea unei noi încheieri prin care s-a respins cererea SA „Autocomerț-Service” privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2008.

Pe parcursul anilor 2012-2018 debitorii Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău nu au întreprins nici o acțiune activă în vederea executării documentului executoriu respectiv.

La data de 22 februarie 2018, SA „Autocomerț-Service” a expediat executorului judecătoresc Ungureanu Oleg o cerere prin care a solicitat să fie informată despre cursul și etapa executării documentului executoriu nr. 3-366/08 din 03 decembrie 2008.

La data de 06 martie 2018 prin intermediul oficiului poștal a fost recepționat răspunsul executorului judecătoresc Ungureanu Oleg în conținutul căruia cel din urmă a indicat că, la data de 15 noiembrie 2016, procedura de executare intentată întru executarea documentului executoriu nr. 3-366/08 din 03 decembrie 2008 emis de Curtea de Apel Chișinău a fost încetată în baza art. 83 lit. a) Cod de executare al Republicii Moldova, reieșind din faptul că la data de 01 noiembrie 2016, în cadrul Biroului executorului judecătoresc a parvenit informația Primăriei mun. Chișinău nr. 01/1-08-2443, prin care se confirmă că documentul executoriu sus-menționat a fost executat, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, terenul cu nr. cadastral XXXXX fiind înregistrat cu drept de proprietate după SA „Autocomerț-Service”.

La data de 19 iulie 2019 prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a fost anulată încheierea executorului judecătoresc Ungureanu Oleg privind încetarea procedurii de executare.

În temeiul Codului administrativ intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, la data de 17 septembrie 2019 executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a emis încheierea nr. 026-12-685/2009 prin care a dispus strămutarea documentului executoriu către Curtea de Apel Chișinău, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2019 s-a respins cererea executorului judecătoresc privind executarea documentului executoriu nr. 3-366/08 din 03 decembrie 2008 emis de Curtea de Apel Chișinău.

A relatat că comportamentul manifestat de Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău este unul care contravine vădit prevederilor legale inserate în Legea

nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

SA „Autocomerț-Service” a menționat că dispune de dreptul constituțional de a solicita instanței de judecată constatarea unei astfel de încălcări din cauza unui singur fapt că, la data de 24 februarie 2009 SA „Autocomerț-Service” a depus spre executare silită documentul executoriu nr. 3-366/08 emis la 03 decembrie 2008 și până la momentul actual respectivul document executoriu nu este executat.

Circumstanțele de fapt sus-enunțate probate prin înscrisurile atașate demonstrează în totalitate faptul că încălcarea termenului rezonabil de executare a documentului executoriu în cauză nu poate fi imputată SA „Autocomerț-Service” deoarece reclamantul activ a acționat în vederea executării documentului executoriu în cauză; mai mult ca atât, faptul că ei dețin un proiect a deciziei Consiliului municipal Chișinău semnat de arhitectul-șef al mun. Chișinău, șeful Direcției funciare, șeful secției și specialistul principal și de cumpărător demonstrează suplimentar că încălcarea termenului rezonabil s-a realizat exclusiv din vina Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău.

Așadar, nu reprezintă o cauză complexă executarea documentului executoriu prin care se obligă Consiliul mun. Chișinău să emită actul administrativ privind transmiterea în proprietate privată terenul aferent imobilelor privatizate, în circumstanțele în care un proiect a unei decizii a existat. Se apreciază comportamentul Primăriei și Consiliul mun. Chișinău ca unul pasiv pe tot parcursul procesului de executare, deoarece 10 ani de neexecutare a documentului executoriu nu pot fi justificați în nici un mod. Interesul pentru SA „Autocomerț-Service” este unul major datorită faptului că, pe parcursul mai mult de 10 ani aceasta nu poate dispune de dreptul său de proprietate asupra terenului aferent construcțiilor ce îi aparțin, iar această stare o împiedică pe SA „Autocomerț-Service” să-și dezvolte activitatea la nivelul scontat.

Suplimentar, la 17 decembrie 2012 întreprinderea a achitat prețul de vânzare stabilit conform borderoului de calcul și anume suma de 259 275 lei.

Conform Recomandării CSJ nr. 6 din 01.11.2012: „la aprecierea prejudiciilor materiale se va lua în calcul perioada reală de neexecutare și calculul sumelor cu titlu de prejudiciu material se va distinge în două capete” - prejudiciu material real (de obicei valoarea obiectului neexecutării) și penalități calculate prin prisma prevederilor Codului civil. Așadar, prejudiciul material suportat la valoarea sumei de 15 116 522,25 lei care a fost calculat în modul următor: valoarea obiectului neexecutării constituie suma de 5 432 913 lei, deoarece la acest quantum a fost estimată valoarea bunului imobil de către organul cadastral pentru impozitare. Iar după cum rezultă din art. 27 alin.(1) din Legea cu privire la activitatea de evaluare nr. 989 din 18 februarie 2002 Evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării se efectuează prin evaluarea masivă a bunurilor imobile tip și prin evaluarea individuală a obiectelor specifice.

Dobânda de întârziere calculată pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești formează suma de 9 683 609,25 lei. Această sumă a fost calculată reieșind din prevederile legale, pe parcursul perioadei reale de neexecutare, care a început să curgă de la data de 19.03.2009 și continuă și astăzi. Începutul acestei perioade este data de 19 martie 2009, deoarece conform încheierii de intentare a procedurii de executare nr. 12685/09 din 25 februarie 2009, care a

fost recepționată de debitor la data de 03 martie 2009, termenul de executare benevolă acordat era de 15 zile calendaristice și acesta a încetat la data de 18 martie 2009 și deci la momentul actual perioada reală de neexecutare este 19.03.2009- 28.10.2019.

În cele din urmă, în acest caz este constatată pe deplin violarea art. 6 al CEDO urmare a încălcării termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești irevocabile din 15.04.2009, urmare a încălcării dreptului de proprietate al SA „Autocomerț-Service” care este valabil încă din 15.04.2009, dar imposibil de notat în Registrul Bunurilor Imobile și în atare situație prejudiciile suportate de către SA „Autocomerț-Service” urmează să fie reparate în mod integral.

A notat SA „Autocomerț-Service” că are dreptul la repararea prejudiciului moral prin plata de despăgubiri, deoarece aceasta a suferit pierderile materiale substanțiale, care reprezintă acele pagube materiale pe care întreprinderea le suferă contrar previziunilor și așteptărilor financiare întemeiate. Atunci când compania suferă un prejudiciu moral, există posibilitatea ca acesta să se răsfrângă asupra părții materiale a întreprinderii. Spre exemplu, s-a realizat încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană, ceea ce a rezultat în prejudicierea reputației companiei, care, la rândul său, a dus la scăderea competitivității acesteia pe piață și, respectiv, se soldează cu reducerea numărului clienților acesteia. Reducerea numărului clienților duce inevitabil la oarecare pierderi materiale.

Astfel, a fost apreciat că paguba prin faptul că în decursul a mai mult de 10 ani SA „Autocomerț-Service” nu poate dispune de bunurile imobile care i-au fost transmise în proprietate prin act judecătoresc irevocabil, este suficient de mare pentru a fi considerată substanțială.

A declarat că analizând jurisprudența CEDO în cazurile de neexecutare, se constată că mărimea acesteia este de aproximativ de 600 euro pentru 12 luni de întârziere și câte 300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere.

A susținut că, chiar dacă perioadele mai scurte de un an, în mod normal, nu conduc la constatarea unei violări, la calcularea daunei morale se ia în considerare întreaga perioadă, inclusiv acel prim an de neexecutare. În materia duratei nerezonabile a procedurilor judiciare, sumele acordate cu titlu de prejudiciu moral variază între 1000 EURO și 2500 EURO, pentru 5 sau 10 ani.

A invocat că cea mai mică sumă s-a acordat SRL „Deservire” - 600 EURO, pentru 6 ani și cea mai mare cet. Cravenco - 3000 EURO, pentru 10 ani de examinare a unui litigiu de muncă, motiv pentru care apreciază ca fiind rezonabilă și conformă jurisprudenței CEDO solicitarea privind repararea prejudiciului moral în sumă de 6300 euro, echivalentul în lei moldovenești la data executării hotărârii judecătorești pentru perioada de întârziere de 10 ani 7 luni și 9 zile.

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică este dovedită prin prezentarea ordinului de plată a onorariului avocatului la contul bancar al Biroului Asociați de Avocați Institutul de Drept Privat; necesitatea cheltuielilor de asistență juridică este dovedită prin faptul că activitatea de bază a SA „Autocomerț-Service” este întreținerea și repararea autovehiculelor, comerțul cu piese și accesorii pentru autovehicule, a fost nevoită să angajeze un avocat în vederea reprezentării intereselor sale; iar rezonabilitatea cheltuielilor de asistență juridică este probată prin raportul respectiv.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 18 august 2020, s-a admis parțial acțiunea. S-a constatat încălcat dreptul SA „Autocomerț-Service” garantat de art. 6 din CEDO, art. 1 Protocolul 1 la Convenție, cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3—366/08 din 03 decembrie 2008. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul SA „Autocomerț-Service” prejudiciul material în mărime de 461 854 lei și prejudiciul moral în mărime de 6300 Euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii judecătorești, cauzate prin neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3—366/08 din 03 decembrie 2008, pentru perioada 19.03.2009 – 28.10.2019. În rest, pretențiile în cuantumul ce exced sumele încasate, s-au respins, ca neîntemeiate.

Prin decizia din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de SA „Autocomerț-Service”. S-a admis cererea de apel declarată de Ministerul Justiției. S-a casat hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 18 august 2020 în partea încasării prejudiciului material și în această parte s-a emis o nouă decizie de respingere ca neîntemeiată a pretenției formulate de SA „Autocomerț-Service” cu privire la încasarea prejudiciului material. În rest, s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 18 august 2020.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că consideră eronată constatarea instanței de fond și a menționat că, litigiul soluționat prin hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 3- 366/08 din 03 decembrie 2008 a fost de contencios administrativ, SA „Autocomerț-Service” adresându-se cu acțiune în obligarea Consiliului mun.Chișinău și Primăriei mun.Chișinău la emiterea actului administrativ și încheierea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent obiectelor privatizate, astfel neavând caracter patrimonial.

În aceste circumstanțe prețul de vânzare a terenului aferent de 259275 lei, achitat de către SA „Autocomerț-Service” nici cum nu poate fi apreciat ca prejudiciul material cauzat în urma neexecutării în termen rezonabil hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-366/08 din 03.12.2008, nefiind prezente careva indiciile prevăzute în art.19 Cod civil.

Respectiv, instanța de apel a relatat că sunt nefondate referirile apelantului SA „Autocomerț-Service” la recomandarea Curții Supreme de Justiție nr.6 din 01.11.2012 „Privind satisfacția echitabilă”, care a rupt din context propoziția: „La aprecierea prejudiciilor materiale se va lua în calcul perioada reală de neexecutare (între dies a quo și dies ad quem) și calculul sumelor cu titlu de prejudiciul material se va distinge în două capete – prejudiciu material real (de obicei valoarea obiectului neexecutării) și penalități (dobânda de întârziere) calculate prin prisma prevederilor Codului civil (Articolul 619). Sarcina probării prejudiciului material și a penalităților, de obicei, cade pe seama reclamantului (creditorul executării)”.

Instanța de apel a menționat că, propoziția imediat următoare din recomandare numită a CSJ stipulează că: „Pretenții cu titlu de prejudiciul material nu ar trebui să apară atunci când se dispută durata procedurilor judiciare, fie în aspectul civil fie în aspectul penal. Prejudicii cu titlu material ar putea să apară exclusiv atunci când există o legătură de cauzalitate între pretinsa violare a dreptului la durata rezonabilă a procedurilor și pierderi materiale datorită imposibilității de a se folosi de drepturi pecuniare sau de a se bucura de fructele acestora”.

Astfel, instanța de apel a indicat că probele administrate în cadrul judecării cauzei nu arată la careva prejudicii materiale suferite de către SA „Autocomerț-Service” în urma încălcării dreptului SA „Autocomerț-Service” la executare în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-366/08 din 03.12.2008, iar careva legătură de cauzalitate între încălcarea dreptului menționat și suma de 259275 lei – calculată și achitată de către întreprindere pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent, lipsește, la fel ca și temei pentru calcularea dobânzii de întârziere din această, în suma de 202579 lei.

La 11 mai 2021, SA „Autocomerț-Service” a declarat recurs prin intermediul oficiului poștal, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală în partea încasării prejudiciului material.

În motivarea cererii de recurs s-a menționat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.432 alin.(2) lit.c) Cod de procedură civilă. Totodată, instanța de apel a omis să se expună asupra solicitării SA „Autocomerț-Service” de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în ordine de apel.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 ianuarie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 04 martie 2021 (f.d.27), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurenți.

Astfel, recursul declarat la 13 mai 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 20 mai 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Autocomerț-Service”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Autocomerț-Service”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SA „Autocomerț-Service”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SA „Autocomerț-Service”
împotriva deciziei din 26 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru